

Хари Хараламбиев

НЕОПИТОМЕНИ ДУМИ

София, 2021

Всички права запазени. Нито една част от тази книга не може да бъде размножавана или предавана по какъвто и да било начин без изричното писмено съгласие на автора и на издателство „Изток-Запад“.

© Хари Хараламбиев, автор, 2021

© Издателство „Изток-Запад“, 2021

ISBN 978-619-01-0911-2

Хари Хараламбиев

НЕОПИТОМЕНИ ДУМИ

*Тази книга се издава благодарение
на спомоществователството
на безсребърника инж. Емил Йончев
и членовете на Висшия адвокатски съвет*

Съдържание

НЕОПИТОМЕНИ ДУМИ

За мене си	9
Интелектуалец с европейски измерения	10
Искушен от магията на словото	12
Биологичните антени на твореца	15
Земното щастие пред погледа на философа	17
Памет срещу забравата	20
Трябва ни Вено спасителят	23
Свидетел на своето време	25
Насаме с Никита Михалков	27
Поданикът на светлината и цветовете	29
В живота нищо не е било, ако не е било в политиката	32
Авторът е един от неговите герои	34
Стилът е послание	36
В деветия кръг на рая	38
Да бъдем будни	40
Нерон – генералът на изкуството	43
Юристът творец	46
Кардиограма на времето	48
„Подреждане на балната зала“	51
Аристократът на духа	54
В памет на великия българин	57
Никола Манев – богоравният	59
Бивалици	61
Знаци по пътя	64

БОЛКА БЕЗ ДАВНОСТ

Думи за приятеля.....	71
Идалгото бунтар.....	73
Момчето остана в сърцата ни	75

ИНТЕРВЮТА

Разговорите с Увалиев са дневници на времето	79
Намразвал съм човек заради една несправедлива дума.....	83
„Правото е изкуство за справедливото и доброто“	87

НЕОПИТОМЕНИ ДУМИ

За мене си

Неопитомените думи ме изграждат. Помагат ми в човешкото общуване. В тях има красота и духовна температура, повдигат самочувствието. Чрез неопитомените думи чувствам поривите на доброто и доблестното. Те са с уравновесена енергия и прецизност. С тях ме сродява несъгласието с омразата и лицемерието.

Посредством неопитомените думи търся приятелството, което е като любовта. То изисква присъствие, защото при раздяла вехне.

В неопитомените думи е моята надежда, защото в тях съзирам възторг и мъдрост.

Авторът

Интелектуалец с европейски измерения

Спомените не позволяват да бъдат забравени личностите, които са чертали духовните пътища на българската народност.

„Обещах да запомня“ на великолепната журналистка и писателка Бригита Йосифова е знакова книга. Тя е литературно събитие.

Авторката години наред е водила разговори с Петър Увалиев, записвайки ги добросъвестно. И ценното е, че Йосифова е успяла по неподражаем начин да разкрие същността и духовната мощ на Увалиев, който е един от най-значимите интелектуалци на съвременна България.

Читателят бива обсебен от културата и огромните му познания в областта на литературата, киното и изобразителното изкуство, от контактите му с творци като кинорежисьора Антониони, с гениалния Чаплин и английския писател и сценарист Ерик Амблер, с нобелиста Елиас Канети, към когото понякога е безпощаден, определяйки го като дръпнат и „труден за общуване“. За него Увалиев ще сподели с авторката: „У Канети имаше смесица от надменност и жлъч. За него България не съществува. Няма я.“

И макар далеч от родината в продължение на повече от четири десетилетия, Увалиев не е престанал да се гордее с българските си корени. Чрез Би Би Си той посвещава британците в тайнството, наречено България.

За да се водят разговори с исполин като Увалиев, задължително събеседникът му трябва да бъде на неговото интелектуално ниво.

Бригита Йосифова е живо доказателство за това ниво. Чрез „Обещах да запомня“ авторката демонстрира естествената си дълбока почит към личността Увалиев, чието творческо дело само по себе си внушава пиетет и възторг.

В своето дълго страдалческо отшелничество той направи за отечеството ни толкова много, че за това днес не се спори.

Бригита Йосифова изследва стила и езика на събеседника си. Те са едно богатство, надхвърлящо нашите представи за тяхното неизчерпаемо многообразие, достигащо до върховна художествена сила.

Посветените в изобразителното изкуство знаят, че Увалиев е сред най-проникновените изследователи на изкуството на знаменития британски художник Търнър. За него той пише: „Търнър е на шеметни висоти. Той е случаят, когато погледът побеждава понятието, очите – нарисуваното. Зениците гледат – и виждат величие. Думите не могат да догонят Търнър.“ Проникновени мисли, които спокойно могат да бъдат казани и за самия Увалиев – европеец, обречен на каузата на хуманизма.

И като всеки значим творец той е създал една нова вселена – тази на духовността.

Времето не е успяло да заличи от паметта ми словото на Петър Увалиев, произнесено на тържество в аулата на Софийския университет „Свети Климент Охридски“ в далечната 1995 година: „Букви хукват през страниците, духовни бранници, които напредват в строен строй и провалят прокобата на времето, брава на всяка забрава. Така се ражда книгата, паметник на паметта. Всяка книга, която се издава, е вечност на езика, който никога не се застоява и с един и същ дъх ни отграничава от другите и ни приобщава към другите.“